

இது கணிப்பொறியின் காலம். ஒன்றா இரண்டா ஓராயிரம் செய்திகள்; ஒரு நூறு தகவல்கள்; பற்பல புள்ளி விபரங்கள் அள்ளி அள்ளி வழங்க எண்ணற்ற ஊடகங்கள்... இவற்றினூடே நம்மைத் திசை திருப்ப பல்வேறு விளம்பரங்கள்.

போதாக்குறைக்கு எங்கெங்கிருந்தோ வரும் ஆலோசனைகள், மற்றும் அறிவுரைகள் வேறு. இத்தனைக்கும் மத்தியில் ஒரு இளைஞன் குழப்பமடையாமல் தெளிவாயிருக்க முடியுமா என்ன? சரி... தெளிவுபெற வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

சூழலைக் கண்டு சலனப்படாமல், தயக்கமுறாமல், தடுமாறாமல் தன் சுயத்தை உணர முற்பட வேண்டும். தன் சுயத்தின் அடிப்படையிலேயே ஒருவன் தன் வாழ்வென்னும் மாளிகையைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டும்.

வெளியிலிருந்து வருபவற்றையே முழுமையாகச் சார்ந்திராமல், உள்ளிருந்து ஒலிக்கும் மனதின் குரலைக் கூர்ந்து கவனித்து நம் கவனத்தைக் குவிக்க வேண்டும்.

தன் தேவை என்ன? தன் விருப்பம் என்ன? தன் பலமென்ன? தன் பலவீனமென்ன? தனக்குப் பொருத்தமானதென்ன? போன்றவற்றை அலசி ஆராய்ந்து அவற்றுக்குத் தகுந்ததோர் வாய்ப்பை - தனது சூழலிலிருந்து பெற முயல்வதே சரியான முயற்சியாக அமையும்.

அத்தகைய முயற்சியின் அடிப்படையில் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அந்த முடிவுக்கு ஏற்றாற்போல், தனது திட்டத்தையும், அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தனது செயல்பாட்டைத் தொடங்கவும் - இடைவிடாது தொடரவும் வேண்டும்.

அப்படியில்லாமல் நேற்றொரு முடிவு. இன்றொரு முடிவு நாளை... வேறொரு முடிவென மனம் மாறிக் கொண்டே இருந்தால் நம்மால் எந்த ஓர் இடத்தையும் (இலக்கையும்) சென்றடைய முடியாது போகும். காலங்கள் பல ஆனபின்னும், நாம் நின்று கொண்டிருந்த இடத்திலேயே நிற்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த உலகமே

நம்மை அங்கேயே விட்டுவிட்டு, வெகுதூரம் பயணப்பட்டிருக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல, மேற்கண்டதைப்போல் ஒரு முடிவில் - ஒரே முடிவில் லயிக்கும் போதுதான், நமது மனமானது குவியத் தொடங்கும். மனமானது குவியத் தொடங்கும்போதுதான் ஒருவனின் ஆற்றல் முழுமையும் முறையாய் வெளிப்படும். அந்த நிலையில் தான் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும், ஒரு சக்திமானாய் திகழமுடியும்.

பல இடங்களில் தண்ணீர் தோண்டுபவன் நீரைக் காணமாட்டான் - என்பார்கள். இதையே அகல உழுவதைவிட ஆழ உழுவது மேல் என்றும் கூறுவார்கள். இந்த சூட்சுமம் புரியாமல் தடுமாறிக் கொண்டிருப்போர் இன்று நம் மிலே பலர்.

சரி... அப்படி ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுப்பது எப்படி? என்று நீங்கள் கேட்பது புரிகிறது. சுவாமி விவேகானந்தரின் ஒற்றை வரி மந்திரம்

ஒன்றே அதற்கு ஒரே வழி. நீங்கள் அறிந்த மந்திரம்தான் அது அழைப்பு!

பசித்திரு, தனித்திரு, விழித்திரு - என்பது வள்ளலாரின் மந்திரம். தேடல் நிறைந்த உள்ளத்தில் தான் பசி இருக்கும். பசி கொண்ட உள்ளமே தனித்தன்மை கொண்டதாய் விளங்கும். அப்படித் தனித்திருக்கும் உள்ளம்தான் - தன் தேடலைக் கண்டடையும் வரை விழித்திருக்கும்.

அடுத்தது **நன்றிலிருத்தல்** எனும் இரண்டாம் மந்திரம். முன்னர் கண்டெடுத்த ஒன்று - நன்றுதானா எனச் சரிபார்த்து உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். இது சற்றே கடினமானதுதான் என்றாலும் முயற்சி செய்தால் முடியும்.

“நன்றினைத் தேர்ந்திடும் ஞானம் வந்துவிட்டால், பின்பு வேறெது வேண்டும்?” - என்கிறார் பாரதியும். உண்மைதானே? தனக்கும், தன் குடும்பத்துக்கும், தான் வாழும் சமூகத்துக்கும் நன்மை

அமைதியைத் தேடி...

அமைதி

- எல்லோருக்கும் பிடிக்கும் வார்த்தை.
- மனதைத் தெளிவுப்படுத்தும் அற்புத வரம்.
- ஆனந்தத்தின் பிறப்பிடம்.

ஆனால், அந்த அமைதி இன்று அவ்வளவு எளிதாக கிடைக்கிறதா?

அமைதி கிடைக்க என்ன செய்யவேண்டும்?

என்பதற்கான புதிய தொடர் இது.

தனி மனித அமைதிக்கு என்ன வழி?

இரண்டு பக்கங்களுக்கு நல்ல கருத்துக்களை எழுதி அனுப்புங்கள்.

சிறந்த கட்டுரைக்கு ரூ 100 பரிசளிக்கிறார். ஆஷிக் இலாஹி, கோவை

தரும் செயல் எதுவெனத் தீர
ஆராய்ந்து தேர்ந்து தெளிவதே
இரண்டாம் மந்திர
மாகும்.

மூன்றாம் மந்திரம்
என்ன தெரியுமா? இன்றி
லிருந்தல்தான். ஆனால்
நம்மில் பலர், நேற்றைய
இன்பத்தையும், கடந்த
காலத் துன்பத்தையுமே
எண்ணி எண்ணி இன்றை
யதைத் தொலைத்துக் கொண்டி
ருக்கிறோம் என்பது கண்கூடு.

இது ஒரு புறம் என்றால், நம்
மில் பலர் நாளைய கனவுகளிலும்,
எதிர்பார்புகளிலும் ஏக்கங்களி
லுமே பிறந்து மிதந்து இந்தக்
கணத்தை, இந்தப் பொழுதை, இப்
போதைய மழையை, இப்போ
தைய வெயிலை, இப்போதைய
சிரிப்பை இழந்து நிற்கின்றனர்.
“வெற்றி பெற்றால் மட்டுமே
மகிழ்ச்சி அடைவது” என்னும் தவ
றான வழித்தடத்தில் விழுந்து தம்
மைத்தாமே புதைத்துக் கொள்
கின்றனர்.

இதனால் பொன்னெனத் திக
ழும் இன்றைய பொழுதை வீண
டித்து, வாழ்வின் ஆனந்த நிலையை
அனுபவிக்கத் தவறிவிடுகின்றனர்.
கண் முன்னர் தலையசைக்கும் அழ
கிய மலரை, அப்போது எழுந்து
சிவக்கும் சூரியனை, குளிர்வீசும்

எது வெற்றி?

பொழுதை வீணாக்கி
அழுது புலம்பாது
சராசரி சிந்தனையைத்
தராசில் வைக்காது
பாராட்டுகளைத் தாண்டிய
போராட்டமே வெற்றி!
தயக்கங்களைத் தவிர்த்து
இயக்கமாவது வெற்றி!

- திருவன் -

முழுநிலவை, தாலாட்டும் தென்
றலை, தவழ்ந்துவரும் மெல்லி
சையை - என எதையும் இரசிக்
காமல், வாழ்வின் ருசியை ஒத்திப்
போடும் மனோபாவத்தால் தம்
மைச்சுற்றி வாழும் மனிதர்க்கெல்
லாம் - துயரையே பரிசாக வழங்கி
வாழ்தல் எப்படி முறையாகும்?

ஆதலால்... நன்றெனத் தேர்ந்
தெடுத்த ஒன்றில் மூழ்கி, நம்பிக்கை
யோடு முயற்சித்து, ஈடுபட்டு -
இன்றில் திளைக்கும் மனோபா
வமே - “இந்திய மனோபாவம்” -
என மாறிவிட்டால் - அது உலக
மக்கள் அனைவருக்குமானதொரு
முன்மாதிரியாக அமையும் என்
பதில் எனக்கு எந்த ஐயமும்
இல்லை! உங்களுக்கும் தானே?

இக்கட்டுரை ஆசிரியர் திரு. **ம. திருவள்ளுவர்**.
பொறியாளர், எழுத்தாளர், பேச்சாளர், பயிற்சியாளர், கவிஞர்,
நூலாசிரியர் மற்றும் ஆலோசகர் என்னும் பன்முகம்
கொண்டவர். திருச்சி பாரதமிகுமின் நிறுவனத்தின் மனித வள
மேம்பாட்டுத் துறையில் துணைப் பொது மேலாளராகப்
பணிபுரிகிறார்.